

عنوان مقاله:

لغزش های محمدبن عبدالله بخاری در ترجمه کلیله و دمنه

محل انتشار:

مجله نثر پژوهی ادب فارسی، دوره 22، شماره 46 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی حیدری - دانشگاه لرستان

مریم یاراحمدی - دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان. خرم آباد. ایران

خلاصه مقاله:

کلیله و دمنه از جمله کتاب هایی است که از دیرباز مورد توجه فرهنگ های مختلف قرار گرفته است. به همین جهت مترجمان مختلفی با دخل و تصرف در این کتاب، آن را متناسب با فرهنگ و ادبیات قوم خود تغییر داده اند. یکی از مشهورترین ترجمه های این کتاب، داستان های بیدپای از محمدبن عبدالله بخاری است. در این مقاله، به روش تحلیلی-مقایسه ای متن داستان های بیدپای با متن عربی ابن مقفع مقایسه شده، مواردی که عبدالله بخاری به هر دلیلی از عهده ترجمه آن به خوبی برنیامده، مشخص و تحلیل شده است. هرچند امکان دارد برخی از این سهوها از جانب نساخان و یا مصححان داستان های بیدپای یا متن عربی ابن مقفع بوده باشد. در برخی موارد برای روشن شدن مطلب از ترجمه فارسی نصرالله منشی و پنجاکیان نیز کمک گرفته شده است. طبیعی است که گاهی اضافات یا حذفیاتی از قبیل حکایت یا بابی در داستان های بیدپای نسبت به متن عربی مشهود است که مورد توجه این مقاله نیست. در مجموع می توان علاوه بر دخل و تصرف و سهو های نساخان، محمدبن عبدالله بخاری در برخی موارد متن عربی درست ندیده و یا به درستی ترجمه نکرده است.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: داستان های بیدپای، کلیله و دمنه، ابن مقفع، نصرالله منشی، پنجاکیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1032123>

